

لوسمی میلویدی حاد

تاییدکننده: آقای دکتر روستا

فوق تخصص خون و پیوند مغز استخوان

تهیه کننده: خانم حاجیلویان

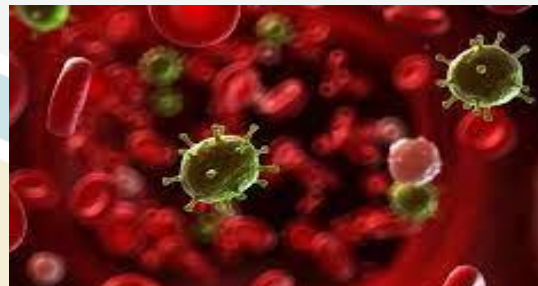
منبع: کتاب برونر و سودارث

بهار ۱۴۰۳

در صورت داشتن چه علایمی به پزشک مراجعه

کنید:

- تب بدون علت (درجه حرارت بیش از ۳۸,۵ درجه سانتی گراد)
- درد شدید در قفسه سینه ، سر و شکم
- احساس سرگیجه شدید یا غش کردن
- احساس درد ، قرمزی و تورم در ساق پا
- سختی در نفس کشیدن و یا تنگی نفس
- افزایش آثار جراحی که تازه ایجاد شده است
- عدم تحمل مایعات و استفراغ کردن آنها
- ادامه یافتن استفراغ
- خونریزی از لثه ها و بینی یا وجود خون در ادرار و مدفوع
- احساس افسردگی

نکات خود مراقبتی

جهت پیشگیری از ابتلا به عفونت ، همیشه دستهایتان را بشوید و از رفتن به مکان های شلوغ و بودن در کنار افراد بیمار خودداری کنید.

با توجه به اینکه احتمال آسیب پذیری و خونریزی در شما زیاد است از هر گونه فعالیتی که در آن احتمال آسیب دیدن به شما وجود دارد خودداری کنید مانند ورزش های خشن.

از مصرف خودسرانه ی دارو ها بپرهیزید.

ممکن است روند درمان باعث کاهش اشتهای شما شود، سعی کنید غذاهای خود را به طور منظم میل کنید.

اگر عوارض درمان (تهوع ، اسهال ، لک و خال ، گلو درد و مشکل در بلع غذا) در شما زیاد بود حتما به پزشک مراجعه کنید.

به فعالیت هایی که باعث آرامش شما و کاسته شدن از اضطرابتان می شود بپردازید.

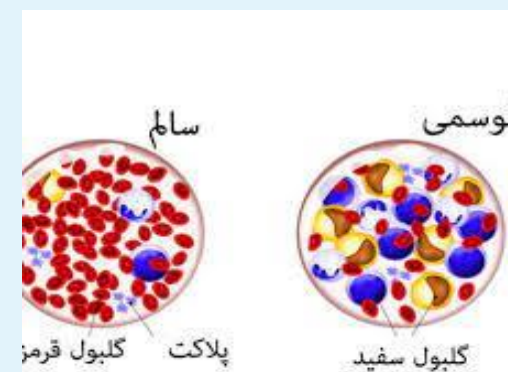
لوسمی میلوییدی حاد

لوسمی لنفوئیدی مزمن جز بیماری های خون شایع در بزرگسالان است که ناشی از اختلال در عملکرد طبیعی مغز استخوان (بافت اسفنجی درون استخوان) می باشد.

در این بیماری مغز استخوان شروع به ساخت بیش از اندازه گلبول های سفید (که در حالت عادی مسئول مبارزه با عفونت ها هستند) میکند.

افراد در معرض خطر

- افرادی که بیش از ۵۰ سال دارند.
- جنسیت مرد.
- داشتن سابقه ی خانوادگی ابتلا به این بیماری.
- در معرض مواد شیمیایی قرار گرفتن.

لوسمی میلوییدی حاد

- تب و رنگ پریدگی.
- تنگی نفس.
- تعریق شدید شبانه.
- افزایش احتمال ابتلا به عفونت ها.
- کاهش وزن بدون علت (بدون داشتن رژیم لاغری و یا ورزش).
- تورم و دردناک بودن غدد لنفاوی.
- احساس پری شکم (بویژه در سمت چپ بالای ناف).
- کبودی و خونریزی به دنبال آسیب های جزئی.
- افزایش احساس خستگی حتی پس از استراحت.

تشخیص لوسمی میلوییدی حاد

۱. بزرگ شدن طحال ، کبد و سایر غدد لنفاوی که در طی معاینه ی فیزیکی مشخص میشود.
۲. آزمایش نمونه خون و مغز استخوان.
۳. سی تی اسکن از کبد ، طحال و گره های لنفاوی جهت مشاهده اندازه و یا اختلالات آنها.

روش درمان

درمان دارویی هدفمند : در این درمان از داروهایی استفاده می شود که باعث تداخل در مسیر ساخت سلول های غیر طبیعی می شوند.

شیمی درمانی : در این درمان داروها سبب کشته شدن سلول های غیر طبیعی می شوند که به سرعت در حال شکل گیری هستند.

پیوند مغز استخوان یا سلول های خونساز : در بیماران که تحت شیمی درمانی یا اشعه درمانی با دوز های بالا هستند به سلول های سالم مغز استخوان نیز آسیب وارد می شود ، پس از اینکه درمان کامل شود، به فرد سلول های مغز استخوان یا سلول های خونساز داده می شود که جایگزین سلول های تخریب شده فرد می شود .

درمان بیولوژیکی : اساس این درمان بر افزایش توانایی سیستم ایمنی بیمار برای مبارزه با سلول های غیر طبیعی است.